

Forfatter: Bødtcher, Ludvig

Titel: Udrag fra AFTEN VED ARICCIA

Citation: Bødtcher, Ludvig: "Samlede Digte", i Bødtcher, Ludvig: *Samlede Digte*, udg. af JOHS. BRØNDUM-NIELSEN , 1940, s. 87. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-boedtcher01-shoot-idm140312759098240/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Brat forsvandt de – see, de hvide Lijn
Skimtes neppe meer bag Busk og Blade;
End lyder svagt den fjerne Tamburin,
Og Rosas Røst den lattermilde, glade.
Snart tier Alt, og atter er vi ene;
Men Glandsen af den milde Sol er svunden,
Den første Nattevind gaaer over Lunden
Og højer susende de høje Grene.
I Oldtid spændte her Diana Buen
Og foer som Jægerinde gjennem Skoven,
Usalig Den, som dvælede forvovent,
Han bøded Livet for sin frække Skuen: –
Om nu hun kom at see de gamle Lunde
Og Gruset af sit høje Tempels Tinde, –
Fandt her os den fortørnede Gudinde,
Vi blev et Maal for hendes vrede Hundel!
– Kom, bort herfra! Een Gud jeg veed fornøjet,
Skjændt, hvor hans Tempel stod, staaer nu Ruinen,
Ham tør vi skue frit i Guddomsøjet:
Det Bacchus er, den ædle Gud for Vinen.
Op! lad os søge ham, han vredes ikke:
Af alle Guderne fra gamle Dage
Er han den blideste, som blev tilbage; –
Kom, vi vil suge Glæde af hans Blikke.